

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI

Kancelář vládního zmocněnce pro zastupování České republiky
před Evropským soudem pro lidská práva

Jak vyřizovat upozornění na možné špatné zacházení

Tento text představuje pomůcku k šetření tvrzení osob, že byly podrobeny špatnému zacházení ze strany policistů. Účelem pomůcky je vysvětlit, čemu věnovat pozornost; co lze považovat za špatné zacházení především v kontextu použití síly policisty, co je hájitelné tvrzení o špatném zacházení, a jaké kroky podniknout, aby šetření bylo považováno za účinné ve smyslu Evropské úmluvy o lidských právech a související judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Příloha pomůcky obsahuje modelové příklady, ve kterých si osoby stěžovaly na špatné zacházení.

I. STRUČNÉ SHRNUTÍ

- 1. Nepřehlédněte hájitelné tvrzení o špatném zacházení v přijatém upozornění, ani známky špatného zacházení, které se objeví až v průběhu prošetřování upozornění.**
- 2. Hájitelné tvrzení nebo známky špatného zacházení neignorujte, ale věc hned předejte Generální inspekci bezpečnostních sborů („GIBS“).**
- 3. Při prošetřování upozornění dbejte na to, abyste nezmařili případné pozdější šetření prováděné GIBS.**

Pokud policie obdrží stížnost (upozornění podle § 97 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky; dále jen „zákon o policii“), která obsahuje tzv. hájitelné tvrzení o fyzickém či verbálním / psychologickém špatném zacházení ze strany příslušníků či zaměstnanců policie, nemá ji vyřizovat, protože příslušnou k provedení šetření je v takovém případě GIBS.

Neuděláte chybu, když jako špatné zacházení budete brát vědomé ponižování člověka nebo zneužití síly.

Když posuzujete obsah stížnosti, která upozorňuje na nějaké ponižování nebo zneužití síly, vždy musíte řešit, zda nejde o hájitelné tvrzení. Využijte při tom informace, které máte i jinak dostupné. Někdy je hájitelné tvrzení patrné na první pohled, jindy dodatečně vyplývá právě na základě dalších informací, které budete mít k dispozici, nebo na základě doplnění podání.

Pokud má člověk být jen drobné zranění, anebo to tvrdí, pošlete ho k lékaři, aby vznikla objektivní lékařská zpráva.

II. PODROBNĚJŠÍ VYSVĚTLENÍ

A. CO JE ŠPATNÉ ZACHÁZENÍ

Špatným zacházením nejsou pouze extrémní formy ubližování člověku, ale i tzv. ponižující zacházení.¹ Špatné zacházení, včetně ponižujícího zacházení, musí dosáhnout určité minimální míry závažnosti, kterou je třeba vždy posuzovat s ohledem na konkrétní okolnosti.

K ponižujícímu nebo nelidskému zacházení dochází v situacích, kdy: **1/** k použití síly policistou chyběl právní důvod², případně **2/** došlo k použití síly, které zjevně odporovalo zásadě subsidiarity,

¹ Srov. § 24 odst. 1 zákona o policii, podle kterého osoba omezená na svobodě policistou nesmí být podrobena mučení nebo krutému, nelidskému anebo ponižujícímu zacházení a nesmí s ní být zacházeno takovým způsobem, který nerespektuje lidskou důstojnost.

² Podle § 53 odst. 1 zákona o policii je policista oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo majetku anebo k ochraně veřejného pořádku.

tedy že policista zjevně mohl využít méně invazivní zásah. O ponižující zacházení se ale také může jednat, pokud **3/** použití síly policistou sice nebylo zjevně v rozporu se zásadou subsidiarity, ale při zákroku se policista dopustil zvláště závažného útoku do důstojnosti člověka; policista nemusí v této situaci nutně způsobit osobě nějaké zranění (byť by k tomu mohlo dojít), ale dojde k následku v podobě silného, obzvláště citelného zásahu do lidské důstojnosti.

Vždy záleží na všech okolnostech; ty mohou být podle situace různé, mohou se odvíjet také od místa zákroku, denní doby, zda byl zákrok spontánní / předem plánovaný, počtu a chování osob (například zda člověk svým jednáním odůvodnil použití síly, zda se nabízely mírnější alternativy, kolik bylo přítomných policistů apod.) a zranitelnosti člověka (mladistvý, člověk s postižením, v nějaké situaci bezbrannosti). Tyto, případně i další související okolnosti mějte na zřeteli. Není ale nezbytné, aby osobě vzniklo zranění. Věnujte proto odpovídající pozornost všem skutkovým okolnostem případu a nespolehejte pouze na obecné třídění podle vzorů. Příklady máte níže.

Situace, se kterými se například můžete setkat při řešení stížností na špatné zacházení:

- Úder nebo facka, aby se verbálně vzdorující člověk podrobil;
- Použití donucovacího prostředku TASER vůči pasivnímu odporu osoby;
- Použití úderů obuškem vůči pasivnímu odporu osoby;
- Nebezpečné techniky spoutání, které mohou způsobovat zbytečné zdravotní následky;
- Připoutání jen preventivně v bezpečném prostředí (policejní stanice, cela), kde je osoba pod dohledem, nikoho neohrožuje;
- Ponižující prvky při omezení svobody před členy rodiny, zejména dětmi, případně na veřejnosti před dalšími osobami (např. sousedy, kolegy, ostatními účastníky shromáždění apod.), které nejsou odůvodněny okolnostmi, jako jsou třeba chování osoby (např. zda je agresivní, zda má záznamy o násilné trestné činnosti) nebo v jaké souvislosti dochází k omezení svobody (šetření násilné či nenásilné činnosti);
- Hrubý nátlak při výslechu (např. výhrůžky fyzickou újmou, aby se člověk přiznal, poskytl informaci apod.);
- Verbální ponižování člověka policistou v souvislosti s policejním zákrokem, typicky s podtextem sexistickým nebo rasovým (chování mohlo být tímto motivováno nebo alespoň ovlivněno), jako je vyhrožování, urážení či zesměšňování (např. nenávistné slovní útoky).

B. PŘÍKLADY ŠPATNÉHO ZACHÁZENÍ

Vybrané příklady, ve kterých bylo vzhledem k okolnostem sledováno špatné zacházení, anebo existovala silná domněnka, že k němu došlo:

1. Použití síly bez právního důvodu

V těchto případech policista použil sílu, aniž by k tomu byly splněny podmínky. Použití síly tedy nesledovalo právem uznaný účel:

- Použití taseru opakovaně proti osobě, která si natáčela policisty na mobilní telefon při podávání vysvětlení na policejní stanici a odmítla s tím přestat, proto policisté rozhodli o jejím zadržení a přikázali jí předložit věci k prohlídce, s čímž osoba nesouhlasila, ošívala se a zakrývala si kapsy rukama (*Sokolovas proti Litvě*, č. 10049/20, rozsudek ze dne 28. června 2022, § 21);
- Použití donucovacích prostředků při zadržení sedmdesátileté ženy v souvislosti s údajnou účastí na protestu v situaci, kdy po předložení průkazu totožnosti nesouhlasila s převozem

na policejní stanici k dalšímu ověření totožnosti, sedla si na zem, načež ji nejméně tři policisté za přihlížení dalších uniformovaných a neuniformovaných příslušníků odvěkli a naložili do vozidla; v důsledku použití donucovacích prostředků měla žena dvě podlitiny na pravém rameni a prodělala hypertenzi (*Gremina proti Rusku*, č. 17054/08, rozsudek ze dne 26. května 2020 (§ 88–92);

- Facka mladistvému, který se během zákroku na veřejnosti choval k policistovi arogantně a plivl na něj; v důsledku facky měl mladistvý podle lékařské zprávy oteklý horní ret a pohmožděný nos (*A. P. proti Slovensku*, č. 10465/17, rozsudek ze dne 28. ledna 2020, § 50, § 61–62);
- Zacházení během výslechu, kdy policisté osobu uráželi, nutili k přiznání a opakovaně udeřili, způsobili jí podlitiny na pravém rameni, což doložila lékařskými zprávami (*Ribitsch proti Rakousku*, č. 18896/91, rozsudek ze dne 4. prosince 1995, § 34–39);
- Zacházení během výslechu, kdy policisté osobu opakovaně udeřili do hlavy a břicha, čímž jí způsobili otok levého očního víčka a pohmožděninu na hlavě, což doložila fotografiemi a lékařskými zprávami (*Zličić proti Srbsku*, č. 73313/17 a další, rozsudek ze dne 26. ledna 2021, § 95–96);
- Zacházení s čtyřletým dítětem a jeho matkou v situaci, kdy policisté při řešení přestupkového jednání rodiny v nočních hodinách odstrčili dítě, aby se přestalo držet nohy otce, a následně mu šlápli na nohu, čímž mu způsobili modřiny na tváři a noze, zatímco jiní policisté měli v rámci zadržení několikrát kopnout matku dítěte a způsobit jí podlitiny v oblasti obou bérců (*Dokukiny proti Rusku*, č. 1223/12, rozsudek ze dne 24. května 2022, § 5–7, § 29);

2. Použití síly, která zjevně prostředky či důrazem neodpovídala zvládnutí situace

- Použití síly nepřiměřené intenzity při poutání muže podezřelého z možné účasti na dopravní nehodě, který se choval povýšeně a odmítl prokázat totožnost v situaci, kdy na místě bylo přítomno šest policistů; v důsledku použití donucovacích prostředků měl muž nejen škrábance a modřiny na pažích a krku a pod klíční kostí, odpovídající snaze policistů ho spoutat, ale utrpěl i těžké pohmoždění hrudníku a lebeční poranění (*Samachišā proti Rumunsku*, č. 57467/10, rozsudek ze dne 16. července 2015, § 71–75);
- Nejméně osmnáct úderů tupým předmětem, pravděpodobně obuškem, uštědřených mladistvému, který před policisty utíkal, v situaci, kdy ho považovali za možného zloděje, přičemž ale zákrok provádělo osm policistů a mladistvý nebyl ozbrojen; v důsledku použití donucovacích prostředků měl mladistvý pohmožděninu na ramenou, pažích, stehnech, lýtkách a hrudníku (*Yusiv proti Litvě*, č. 55894/13, rozsudek ze dne 4. října 2016, § 57–62);
- Použití obušku policistou proti muži, který nebyl ozbrojen a v rámci kontroly totožnosti odmítal na výzvy uhasit cigaretu a lehnout si na zem; v důsledku muž utrpěl zlomeninu klíční kosti (*Dembele proti Švýcarsku*, č. 74010/11, rozsudek ze dne 24. září 2013, § 47);
- Zadržení muže policejní hlídkou poté, co údajně vyhrožoval hostům v baru, za použití hmatů a chvatů, v důsledku čehož utrpěl zlomeninu pažní kosti, protržený ušní bubínek, odřeniny a léze na obličejí, krku a těle; údajný odpor muže mohl ospravedlnit počáteční použití síly vedoucí ke stržení na zem a způsobení části zranění nikoli však ta utrpěná podle lékařských zpráv po úderech do hlavy a kopanci (*Butolen proti Slovinsku*, č. 41356/08, rozsudek ze dne 26. dubna 2012, § 86–91);
- Použití obušků při rozhánění demonstrace způsobem, kdy policisté vedli údery na hlavu osoby, přestože ta policisty nenapadala, ani po nich nic neházela; podle lékařských zpráv jí

způsobili podlitinu pod okem a tržné rány na horním rtu a na levém obočí (*Timtik proti Tu-recku* (č. 12503/06, rozsudek ze dne 9. listopadu 2010, § 14 a § 50–52).

3. Situace související s lidskou důstojností při provedení zákroku

- i) Případy, ve kterých došlo k zvlášť závažnému zásahu do lidské důstojnosti:
- Zásah v domě stěžovatelů (politicky činný muž, žena a malé děti) v situaci, kdy policisté věděli, že v domě jsou i děti a nijak to nezohlednili, stěžovatel byl podezřelý „jen“ z finanční kriminality, nikoli z násilné trestné činnosti, neměl ani žádnou násilnou historii; zákrok byl proveden časně ráno, provedla ho zásahová jednotka, při zákroku byli policisté v civilním oblečení, maskovaní a ozbrojení, přičemž zásah způsobil dětem i manželce psychickou újmu (doloženou lékařskými zprávami) (*Gutsanovi proti Bulharsku*, č. 34529/10, rozsudek ze dne 15. října 2013, § 127–137);
 - Zadržení muže, který se měl dopustit podvodu, čtyřmi neuniformovanými policisty před mateřskou školkou v přítomnosti manželky, dítěte a ostatních rodičů a jejich dětí v situaci, kdy zadržení bylo předem plánováno, žádný z policistů ale u sebe neměl pouta, osoba byla proto spoutána vleže vlastním páskem, jeden z policistů měl při tom položenou obutou nohu na hlavě muže, posměšky policistů, že muž při zákroku utrpěl zranění (přišel o dva zuby) a nadávky vůči němu (*Sochichiu proti Moldavsku*, č. 28698/09, rozsudek ze dne 15. května 2012, § 38, § 40, § 43–44);
 - Přiražení ženy k zemi během provádění domovní prohlídky policistou tak, že došlápl botou na její záda, aby nemohla zvednout hlavu a dívat se na manžela, ve chvíli, kdy již policisté měli situaci v bytě zcela pod kontrolou a žena byla spoutána, byla však v důsledku zásahu policie rozrušená až hysterická a nemohla ovládat pohyby; přiražení tak představovalo ze strany policisty jen odvetu za to, že osoba nebyla schopna zůstat v klidu, nešlo o jednání v zápalu boje, ani nebyla ohrožena bezpečnost či život dalších policistů (*Mițu proti Moldavsku*, č. 23524/14, rozsudek ze dne 30. června 2020, § 34–35, § 39);
 - Zákrok policistů proti muži, kterému přihlížela jeho devítiletá dcera, takže viděla, jak byl otec sveden na zem a opakovaně udeřen, byť nekladl odpor, nebyl prověřován pro násilnou trestnou činnost, a následně se u ní vyvinul PTSP syndrom; policisté si byli vědomi přítomnosti dívky, nijak to ale nezohlednili při přípravě a realizaci zadržení, nezohlednili její zranitelnost a nejlepší zájem dítěte, zákrokem zasáhli do její lidské důstojnosti (*A. proti Rusku*, č. 37735/09, rozsudek ze dne 12. listopadu 2019, § 56–57 a § 67–68);
 - Držení osoby s ortopedickým onemocněním v poutech i po umístění do policejní cely nadto v situaci, kdy ji policisté nechali s rukama za zády spoutanými ležet na holé podlaze po dobu přibližně jedné hodiny na očích všem policistům, kteří kolem cely procházeli, a v důsledku jí způsobili ponížení, zbytečné bolesti a nepohodlí (*Skorupa proti Polsku*, č. 44153/15, rozsudek ze dne 16. června 2022, § 266–270).
- ii) Případy, ve kterých nedošlo k zvlášť závažnému zásahu do lidské důstojnosti:
- Zadržení osoby pod vlivem alkoholu v situaci, kdy se nebezpečně pohybovala u silnice, odmítala spolupracovat s policisty, urážela je, mávala rukama, policisté jí proto zkroutili ruce za zády, spoutali ji, za použití síly ji usadili do vozidla, dotlačili na stanici a posadili na zem, aniž by jí ale způsobili nějaké zranění nebo zhoršení zdravotního stavu, byť osoba mohla pociťovat určitou bolest kvůli svým ortopedickým obtížím, na což však policisty neupozornila; policisty použitá minimální síla odpovídala okolnostem (*Skorupa proti Polsku*, č. 44153/15, rozsudek ze dne 16. června 2022, § 258–264);

- Způsob zadržení osoby, když při silniční kontrole začala být agresivní a klást odpor (kopání, snaha utéct); policisté použili proti osobě hmaty a chvaty a pepřový sprej, osoba utrpěla pouze drobná zranění (pohmožděnina na ruce, chemická popálenina na oku) a nebyl zde žádný aspekt ponižení nebo pokoření, policisty použitá síla odpovídala jednání stěžovatele (*Józef Woś proti Polsku*, č. 6058/10, rozsudek ze dne 28. června 2016, § 43–47);
- Použití donucovacích prostředků, včetně obušků, k zadržení osoby v situaci, kdy se nejprve dostala do fyzického konfliktu s jinými lidmi před barem a posléze byla agresivní a kladla policistům určitý odpor; použití síly sice vedlo k modřinám a otláčeninám na těle osoby, ale intenzita policisty použité síly odpovídala okolnostem (*Jasiński proti Polsku*, č. 72976/01, rozsudek ze dne 6. prosince 2007, § 36–40).

C. ZNAKY TZV. HÁJITELNÉHO TVRZENÍ

1. Člověk namítá zacházení, které by mohlo mít závažnost špatného zacházení.
2. Tvrzení osoby není na první pohled účelové. Tvrzení je dostatečně věrohodné:
 - obsahuje konkrétní informace (např. popis okolností, průběhu, identifikaci tvrzeného pachatele);
 - není nedůvěryhodné;
 - není nepravděpodobné;
 - je možné prostorově a časově;
 - příliš se v čase nemění (při doplněních a výpovědích).

„Hájitelné“ tvrzení neznamena „jisté“ nebo „podložené důkazy“. Spíše se jedná o tvrzení „dostatečně věrohodné“. Zda jde o hájitelné tvrzení, se posuzuje po zvážení všech konkrétních okolností věci.

Způsobené zranění či zdravotní problémy by měla dokládat lékařská zpráva; ta tvrzení velmi posiluje. Tvrzení ale může být dost silné i bez ní (osoba uvádí dostatek podrobností, nebo je kamerový záznam, jsou svědkové) a předložení lékařské zprávy nepředstavuje nezbytnou podmínku (zvláště pokud je člověk omezen na svobodu).

Že je tvrzené zranění jen malé (otlaky od pout, oteká tvář), není určující. Nepoužívejte to jako argument proti hájitelnosti tvrzení o špatném zacházení.

Že byla osoba při tvrzeném zacházení pod vlivem alkoholu nebo omamné a psychotropní látky, neznamená, že stížnost nemůže být věrohodná.

Že člověk podává stížnost s nějakým časovým odstupem, působí problémy při jejím prošetřování, ale samo o sobě to nemusí znamenat nevěrohodnost stížnosti.

Když posuzujete obsah podání, které upozorňuje na nějaké ponižování nebo závažné formy ubližování člověku, vždy musíte řešit, zda nejde o hájitelné tvrzení.

- Posouzení udělejte co nejdříve.
- Soustřeďte se na obsah, nikoli na označení podání.
- Zvažujte popsané zacházení (incident) jako celek.
- Využijte informace, které máte i jinak dostupné. Věrohodnost můžete například zjistit tím, že v informačních systémech ověříte čas, místo a délku tvrzeného omezení svobody či po-

dávání výpovědi (zjistíte, zda jsou události možné prostorově a časově). Případně z kamerového záznamu policie může vyplynout evidentní rozpor mezi tvrzením a zaznamenanými událostmi (záznam proto obstarajte co nejdříve).

- Nesrovnalosti v detailech, jako je délka zacházení, neberte jako projev nevěrohodnosti.

Někdy je hájitelné tvrzení patrné na první pohled, jindy vylíbne při posuzování obsahu podání na základě dalších informací, které máte k dispozici, nebo na základě doplnění od podatele. Proto, když máte pochybnosti, vyzvěte osobu k doplnění, nebo ji pozvěte k vysvětlení.

Pokud má osoba být jen drobné zranění (nebo to tvrdí) a nemá lékařskou zprávu, pošlete ji k lékaři a prokazatelně ji poučte, že prošetření stížnosti si žádá objektivní lékařskou zprávu. U osob omezených na svobodě musí lékařské vyšetření zajistit policie.

Je zde hájitelné tvrzení o špatném zacházení?

1. POKUD ANO, anebo přetrvávají pochybnosti → předejte věc GIBS
2. POKUD NE → vyřizujte věc jako upozornění a při tom:
 - nezanedbejte vyslechnutí osoby a dotčených policistů;
 - pokud osoba má nebo tvrdí, že má, zranění, vyzvěte ji k lékařskému vyšetření k objektivizaci zranění (je-li osoba omezena na svobodě, lékařské vyšetření zajistí policie);
 - sledujte, zda podezření na špatné zacházení nevyplývá v průběhu šetření;
 - je-li podání učiněno osobně, zeptejte se podatele, zda si přeje být vyrozuměn. Dbejte na to, abyste podatele vždy vyrozuměli v souladu s předpisy.

D. VYBRANÉ ZÁSADY TZV. ÚČINNÉHO VYŠETŘOVÁNÍ

Útvar policie, který vyřizuje podání, by měl znát důležité zásady vyšetřování hájitelných tvrzení o špatném zacházení, aby svým postupem nevědomky nezmařil jejich naplnění:

- Šetření hájitelného tvrzení o špatném zacházení musí být nezávislé, proto jej v případě, kdy původcem špatného zacházení měl podle hájitelného tvrzení být policista, musí provést GIBS.
- Pokud byl člověk omezen na svobodě zdravý a bez zranění a propouštěn je se zraněním nebo nějakou jinou újmou na zdraví, policie musí být schopná vznik újmy vysvětlit. Proto je tak důležité zajistit co nejdříve lékařské vyšetření, byť ne znalcem (znalec může později takový nález interpretovat).
- Domnělá oběť má být vyslechnuta a také informována o krocích šetření a jeho skončení.
- Pokud jsou pro šetření klíčová svědectví zasahujících policistů (například byli jedinými očitými svědky), musí být výpovědi pořízeny tak zavčas a vhodně, aby se nestihli mezi sebou domlouvat. Nejsou-li v takové situaci podniknuty vhodné kroky ke snížení rizika domluvy, jedná se o významný nedostatek šetření.
- Pokud existovaly kamerové a audio záznamy, ale ztratily se nebo byly smazány, maří to vyšetřování. Proto musí být záznamy zajištěny v co nejkratší době.
- Osoba, která je vystavena použití síly, může zákrok zveličovat vzhledem k tomu, jak se jí skutečně jevil. Zveličování (například ohledně počtu a intenzity úderů, délky zacházení s jednotlivcem, závažnosti následků) tak ještě není důkaz nevěrohodnosti svědka a může vysvětlit nesrovnalosti.

Modelové příklady ohledně použití síly policisty

Případ č. 1

Muž byl zadržen policií a převezen na policejní stanici místního oddělení za účelem podání vysvětlení. Během podání vysvětlení muž uváděl úsečné, arogantní a drzé poznámky na adresu přítomných policistů. Fyzicky agresivní nebyl. Jeden z policistů měl podle muže reagovat tak, že mu dal facku. Krátce poté policisté ukončili podávání vysvětlení. Muž druhý den vyhledal lékařské ošetření v nemocnici. Dle lékařské zprávy měl muž na levé tváři zarudnutí a odřeninou, což odpovídá údajné facce. Muž následující den zaslal písemné podání k orgánu vnitřní kontroly příslušného krajského ředitelství, ve kterém popsal okolnosti pobytu na policejní stanici, průběh podávání vysvětlení, včetně identifikování policisty, který mu uštědřil facku. Požádal o prošetření incidentu a potrestání dotyčného policisty. Ke svému podání přiložil lékařskou zprávu, ve které byly popsány výše uvedená lékařská zjištění. O týden později své podání doplnil a uvedl, že od výše popsaného incidentu na policejní stanici trpí nespavostí, silnou úzkostí a strachem, kvůli čemuž užívá lék na potlačení úzkosti a napětí.

Případ č. 2

Muž byl zastaven policejní hlídkou při dopravní kontrole. Odmítl se podrobit dechové zkoušce. Následně došlo ke slovní hádce mezi mužem a policisty. Muž odmítl prokázat svou totožnost a následovat hlídku na policejní stanici k identifikaci. Protože se chystal z místa odjet, byl policisty spoután a umístěn do policejního vozidla na zadní sedadlo. Dle tvrzení muže si vedle něj do vozidla z každé strany sedl policista a tito ho měli během převozu na policejní stanici mnohokrát udeřit pěstí do různých částí těla. Po ztotožnění muž opustil policejní stanici. Tři dny po incidentu muž zaslal písemné podání k rukám vedoucího obvodního oddělení. Ve svém podání popsal okolnosti dopravní kontroly a převozu na policejní stanici, včetně tvrzeného bití ze strany policistů ve vozidle. Požádal o prošetření incidentu a potrestání policistů. K podání přiložil fotografie své osoby pořízené mobilním telefonem, na kterých byly vidět modřiny na obou horních končetinách, na hrudníku a na obou stehnech. Kromě modřin muž v podání doplnil, že má i problémy s chůzí. K podání přiložil i prohlášení své manželky, která snímky pořídila.

Případ č. 3

Žena byla v průběhu demonstrace zastavena policisty, protože na sobě měla masku, která zakrývala její obličej. Odmítla si masku sundat a jakkoli s policisty verbálně spolupracovat, což doprovodila zdviženým prostředníkem, fyzický odpor však nekladla, byla ochotna reagovat na výzvy policistů k opuštění davu. Dle tvrzení ženy jí měl jeden z policistů prudce uchopit za vlasy, strhnout masku a prohlásit, že: *„Odteď ho bude poslouchat, jinak jí na stanici přerazí prsty a zmaluje fasádu obuškem tak, aby měla k nošení masky důvod“*. Pak jí policista zkroutil ruku za zády, čímž ji donutil ohnout se do předklonu. V této poloze policisté ženu přemístili k policejnímu vozidlu, o jehož boční stranu nechali ženu obličejem narazit. Následně policisté převezli ženu na policejní stanici, kde ji předali jiným policistům. Po ztotožnění a podání vysvětlení žena opustila policejní stanici. Žena druhý den vyhledala lékařské ošetření u praktického lékaře. Dle lékařské zprávy měla oteklý a natržený horní ret a podlitinu na čele a nose, což mohlo odpovídat účinkům použití tupé síly působící na obličej, která mohla být způsobena nárazem do policejního auta. Dále měla pohmožděné rameno, praktickým lékařem jí bylo doporučeno vyhledat specialistu k posouzení možných následků. Týž den žena zaslala písemné podání k orgánu vnitřní kontroly příslušného krajského ředitelství, ve kterém popsala zacházení ze strany policistů. Nebyla však schopna identifikovat konkrétní policisty. Požádala o prošetření incidentu, identifikaci a potrestání policistů. Ke svému podání přiložila lékařskou zprávu praktického lékaře, ve které byly popsány výše uvedená lékařská zjištění.

